

V L A A M S P A R L E M E N T

Zitting 2008-2009

27 maart 2009

ONTWERP VAN DECREET

betreffende het algemeen welzijnswerk

VERSLAG

**namens de Commissie voor Welzijn, Volksgezondheid en Gezin
uitgebracht door mevrouw Anne Marie Hoebeke**

Samenstelling van de commissie:

Voorzitter: de heer Luc Martens.

Vaste leden:

mevrouw Marijke Dillen, de heren Felix Strackx, Erik Tack,
de dames Greet Van Linter, Gerda Van Steenberge;

mevrouw Sonja Claes, de heer Tom Dehaene, mevrouw Vera
Jans, de heer Luc Martens;

de dames Margriet Hermans, Anne Marie Hoebeke, Vera Van
der Borgh;

de dames Else De Wachter, Elke Roex, de heer Bart Van
Malderen.

Plaatsvervangers:

de heer Erik Arckens, mevrouw Agnes Bruyninckx, de heer
Johan Deckmyn, mevrouw An Michiels, de heer Leo Pieters;
de heer Paul Delva, de dames Cindy Franssen, Kathleen
Helsen, Tinne Rombouts;

de dames Hilde Eeckhout, Fientje Moerman, de heer Bob
Verstraete;

mevrouw Michèle Hostekint, de heer Flor Koninckx, mevrouw
Els Robeyns.

Toegevoegde leden:

mevrouw Mieke Vogels;

mevrouw Helga Stevens

Zie:

2074 (2008-2009)

- Nr. 1: Ontwerp van decreet
- Nr. 2: Amendementen

INHOUD

	Blz.
I. Toelichting door mevrouw Veerle Heeren, Vlaams minister van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin	4
1. Historiek.....	4
2. De voornaamste elementen uit het ontwerp van decreet	5
II. Algemene bespreking.....	6
1. Uiteenzetting door mevrouw Anne Marie Hoebeke.....	6
2. Uiteenzetting door mevrouw Vera Jans.....	6
3. Uiteenzetting door mevrouw Mieke Vogels.....	7
4. Uiteenzetting door de heer Felix Strackx	7
5. Uiteenzetting door mevrouw Elke Roex.....	8
6. Uiteenzetting door mevrouw Vera Van der Borghet	8
7. Uiteenzetting door de heer Luc Martens.....	8
8. Antwoord van de minister.....	9
8.1. Opdracht van het algemeen welzijnswerk.....	9
8.2. Opdracht van Tele-Onthaal.....	9
8.3. Positie van caw's ten aanzien van OCMW's.....	10
8.4. Positie van caw's ten aanzien van cgg's	10
8.5. Programmatie	10
8.6. Subsidiëring	10
8.7. Registratie en monitoring.....	11
8.8. Wijzigingen voorgesteld door de Federatie Autonome CAW	11
9. Repliek.....	13
III. Artikelsgewijze bespreking en stemming	15
IV. Stemming.....	17
Tekst aangenomen door de commissie.....	18

DAMES EN HEREN,

De Commissie voor Welzijn, Volksgezondheid en Gezin besprak het ontwerp van decreet betreffende het algemeen welzijnswerk op 10 en 17 maart 2009.

De amendementen bij dit ontwerp van decreet zijn terug te vinden in *Parl. St.* VI. Parl. 2008-09, nr. 2074/2.

I. TOELICHTING DOOR MEVROUW VEERLE HEEREN, VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

1. Historiek

Dit ontwerp van decreet vervangt het decreet van 19 december 1997 betreffende het algemeen welzijnswerk. Een belangrijke aanleiding voor deze nieuwe regelgeving is de rechtmatigheidsanalyse van de subsidiëring van het algemeen welzijnswerk, uitgevoerd door het Rekenhof in 2004-2005 (*Parl. St.* VI. Parl. 2005-06, nr. 37-D/1). De minister overloopt de belangrijkste bevindingen van het Rekenhof.

De taken van de centra zijn ten eerste niet duidelijk gedefinieerd, met als gevolg dat de uitvoering nauwelijks aangestuurd wordt of kan worden door de overheid. De centra bepalen in grote mate zelf hun opdrachten en personeelsinzet. In een aantal gevallen werd de historisch gegroeide werking van voor de fusie gewoon voortgezet.

Ten tweede werd het concept ‘beleidsplan’ of de meerjarenplanning van doelstellingen, strategieën, acties en inzet van middelen, niet decretaal geregeld en kan het in de praktijk bezwaarlijk beschouwd worden als een tussen overheid en voorziening onderhandeld document.

Er is ten derde nog geen uitvoering gegeven aan een programmatie van het algemeen welzijnswerk. Er zijn geen criteria ontwikkeld om het hulpaanbod van het algemeen welzijnswerk evenwichtig te verdelen over bevolking en problematieken. Het gevolg is dat lacunes en overlappings blijven bestaan.

Er is ten slotte geen objectieve enveloppesubsidiëring. De Centra voor Algemeen Welzijnswerk (caw) worden ongelijk gesubsidieerd. De enveloppes zijn nog

steeds samengesteld op basis van de loonkosten die in 1995 betaald werden (jaarlijkse indexering en aanpassing anciënniteit), met als gevolg grote verschillen tussen de caw's inzake het subsidiebedrag per voltijds equivalent (VTE). Dit systeem van enveloppesubsidiëring diende in 2002 geëvalueerd te worden, maar dat gebeurde niet.

Er werd op drie samenhangende manieren gevolg gegeven aan het rapport van het Rekenhof. Er is ten eerste een ‘gemengde commissie’ samengesteld met vertegenwoordigers van de sector van het autonoom algemeen welzijnswerk, de administratie en het kabinet. De gemengde commissie formuleerde een omstandig advies over de kerntaken en de positionering van het algemeen welzijnswerk.

Er werd ten tweede een wetenschappelijk onderzoek (Lucas, KULeuven) uitbesteed om indicatoren aan te reiken voor een degelijk onderbouwde programmatie van het algemeen welzijnswerk, met name een evenwichtige spreiding van het hulpaanbod over bevolking en problematieken. Dit recent afgerond onderzoek zal als basis dienen voor overleg met de sector en voor de nodige beleidsbeslissingen. De resultaten daarvan zullen hun neerslag vinden in de uitvoeringsbesluiten.

Er is ten derde ingegaan op de ongelijke subsidiëring van de caw's en de objectieve enveloppe-subsidiëring. De administratie heeft de caw's financieel geanalyseerd. Het resultaat van de analyse is dat in een eerste stap het bedrag per VTE bij uitbreidingen dient opgetrokken te worden tot het gemiddeld in de sector gesubsidieerde bedrag per VTE, namelijk 57.120 euro, om de financiële leefbaarheid van de caw's te verbeteren. Een wijziging van het uitvoeringsbesluit wordt voorbereid.

In een tweede stap dient de subsidiëring per VTE van de laagst gesubsidieerde caw's geleidelijk – afhankelijk van de budgettaire mogelijkheden – te stijgen tot het sectorale gemiddelde. De minister heeft een extra budget van 600.000 euro vrijgemaakt zodat alle caw's ten minste 56.580 euro per VTE ontvangen. De beter gesubsidieerde caw's engageerden zich om binnen hun subsidie-enveloppe structureel extra erkende werkgelegenheid te realiseren, zodat een aftopping plaatsvindt van de hoogste subsidiebedragen. Het gaat om tien VTE in heel Vlaanderen.

Een derde stap is de oprichting van een technische werkgroep met administratie en sector om voorstel-

len te doen voor de samenstelling van een leefbare subsidie-enveloppe.

De werkzaamheden van de ‘gemengde commissie’ resulteerden in een screening van de bestaande regelgeving, en wezen op de behoefte aan een aanpassing van het decreet. Gezien het grote aantal noodzakelijk geachte aanpassingen, is een nieuw ontwerp van decreet aangewezen.

2. De voornaamste elementen uit het ontwerp van decreet

Het gaat om een ontwerp van kaderdecreet met de krachtlijnen, principes en definities die het algemeen welzijnswerk beheersen. Deze dienen geconcretiseerd te worden in uitvoeringsbesluiten. Om die reden wordt ervoor geopteerd pas een reguleringsimpactanalyse op te stellen bij de uitvoeringsbesluiten.

Het ontwerp van decreet zal van toepassing zijn op de autonome caw's, op de centra voor Tele-Onthaal, op projecten in het kader van het algemeen welzijnswerk en op de ondersteuning van het algemeen welzijnswerk. De caw's in het kader van de ziekenfondsen (ICAW) zijn overgeheveld naar het Woonzorgdecreet (*Parl. St. VI. Parl. 2008-09, nr. 1975/7*). Een overgangsbepaling waarborgt dat de subsidiëring van de ICAW's gecontinueerd kan worden.

Het algemeen welzijnswerk zal scherper geprofileerd worden. Het zal zijn doelstellingen en missie, namelijk de gebruikers helpen zodat zij een menswaardig leven kunnen leiden, moeten verwezenlijken in drie grote probleemdomeneinen: problemen in de persoonlijke levenssfeer (gezin, relaties, opvoeding of persoonlijke problemen), problemen als gevolg van criminaliteit (daders, slachtoffers of herstel) en problemen door processen van sociale uitsluiting (armoede en thuisloosheid).

Het algemeen welzijnswerk zal bij voorrang ten goede moeten komen aan de meest kwetsbaren. Het algemeen welzijnswerk krijgt drie kerntaken: (1) preventie en signalering (acties om welzijnsproblemen te voorkomen en gedetecteerde welzijnsproblemen aan het beleid signaleren), (2) onthaal (laagdrempeilig, toegankelijk voor iedereen en gericht op een brede waaier van welzijnsvragen) en (3) begeleiding (psychosociale begeleiding van de meest kwetsbare personen). Het algemeen welzijnswerk zal hierdoor ook beter gepositioneerd worden als eerstelijns voor-

ziening in het welzijns- en gezondheidslandschap en ten opzichte van andere verstrekkers van hulp- en dienstverlening.

Het algemeen welzijnswerk zal beter kunnen aangestuurd worden. In de uitvoeringsbesluiten zal de overheid de te bestrijken probleemdomeneinen, taken en te bereiken kwetsbare groepen nader kunnen omschrijven. Het verwachte gevolg is dat een eenvormiger werking zal ontstaan en meer duidelijkheid gegeven wordt over waar een caw voor staat.

Er zal een decretale grondslag gegeven worden aan het concept beleidsplan en door de onderhandelde beleidsplannen zal ook een beter evenwicht gerealiseerd worden tussen de eigen visie en het eigen initiatief van de centra aan de ene kant, en de aansturing en de prioriteiten van de overheid aan de andere kant. De looptijd van de beleidsplannen zal afgestemd worden op de duur van de legislatuur. Voor de omgevingsanalyse zal gebruik gemaakt moeten worden van dezelfde gegevensbronnen als voor de lokale sociale beleidsplannen. Uit het beleidsplan zal de nodige afstemming en samenwerking met het lokaal sociaal beleid van gemeenten en OCMW's moeten blijken. De opdracht zal ook zijn de strategische meerjarendoelstellingen jaarlijks te vertalen naar jaardoelstellingen waardoor de afstemming met de Vlaamse en lokale prioriteiten zal versterken.

Er worden mogelijkheden tot intersectorale afstemming en beleidscoördinatie in het ontwerp van decreet ingeschreven. Dat creëert de mogelijkheid om ook andere beleidsdomeneinen zoals Wonen, Werk, Cultuur en Onderwijs aan te spreken op hun verantwoordelijkheden in de gedetecteerde welzijnsproblemen. Tegelijkertijd biedt dat de mogelijkheid om intersectoraal binnen het beleidsdomein Welzijn, Volksgezondheid en Gezin beter af te stemmen tussen algemeen welzijnswerk, jeugdhulpverlening, geestelijke gezondheidszorg, gehandicaptenzorg, samenlevingsopbouw, armoedebestrijding enzovoort. Het betreft tevens een soort van zorgplicht die ook op de overheid rust om met de signalen van de centra iets te doen.

In het ontwerp van decreet komen de noties ‘bijkomende opdrachten’ (slachtofferzorg, gedetineerden, of seksuele delinquenten) van het decreet van 19 december 1997 niet terug. Dat worden in de toekomst opdrachten die deel uitmaken van het reguliere opdrachtenpakket van de centra. De integratie van deze opdrachten in het reguliere pakket, betekent niet dat zij niet bijkomend specifiek aangestuurd kunnen

worden in bijvoorbeeld samenwerkingsakkoorden of in andere regelgeving, zoals inzake schuldbemiddeling of adoptie.

De opdracht van de centra voor Tele-Onthaal wordt geactualiseerd. Hun opdracht wordt uitgebreid met 'elektronische hulpverlening', zoals online hulpverlening. Voorts richt Tele-Onthaal zich op preventie van zelfdoding.

De basisprincipes voor persoonsgegevensverzameling, -verwerking en -uitwisseling (ook van gevoelige, gerechtelijke en gezondheidsgegevens) krijgen een legitieme basis. De uitvoering zal gebeuren met respect voor de wet van 8 december 1992 betreffende de bescherming van de privacy en voor het aangekondigde ontwerp van decreet betreffende het welzijns- en gezondheidsinformatieplatform.

De bepaling van de kwalificatievereisten van het personeel wordt gezien als een verantwoordelijkheid van de centra zelf. Deze materie was vroeger de facto reeds gedelegeerd aan de centra. Bijgevolg wordt hieromtrent geen decretale bepaling meer opgenomen.

Het ontwerp van decreet kwam tot stand in overleg met de sector: autonome centra algemeen welzijnswerk, centra voor Tele-Onthaal en het Steunpunt Algemeen Welzijnswerk.

Afsluitend wenst de minister in te gaan op de wijzigingen aan artikel 9 en 10, voorgesteld door de Federatie Autonome CAW.

Na opmerkingen van de heer Strackx verduidelijkt de heer *Luc Martens*, commissievoorzitter dat de Federatie Autonome CAW een aantal commissieleden en het kabinet een document heeft bezorgd, waarin wijzigingen aan artikel 9 en 10 worden voorgesteld.

De heer *Felix Strackx* vindt het ongebruikelijk dat de minister tijdens een commissievergadering reageert op een document van een koepelorganisatie. Het document is geen parlementair stuk en is evenmin verspreid onder alle commissieleden. Hij benadrukt dat de Federatie Autonome CAW betrokken was bij de voorbereiding van het ontwerp van decreet. Dat laatste punt wordt door minister *Veerle Heeren* beaamd. Zij verklaart dat de voorgestelde wijzigingen haar ook verrassen.

De heer *Luc Martens*, commissievoorzitter stelt voor de algemene bespreking aan te vatten. Na afloop van de algemene bespreking zal de minister kunnen oordelen of de commissieleden het eens zijn met de opmerkingen van de Federatie Autonome CAW.

II. ALGEMENE BESPREKING

1. Uiteenzetting door mevrouw Anne Marie Hoebeke

Mevrouw *Anne Marie Hoebeke* zegt dat artikel 9 enkel bepaalt dat geheimhouding verplicht is. De Raad van State adviseert niet te verwijzen naar artikel 458 van het Strafwetboek. Krachtens artikel 11, eerste lid, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 kan de decreetgever binnen de grenzen van zijn bevoegdheid de niet-naleving van bepalingen die hij uitvaardigt, strafbaar stellen en de straf wegens niet-naleving bepalen. Deze bevoegdheid kan niet worden uitgeoefend door te verwijzen naar federale strafbepalingen, maar dient in een autonome, decretale strafbepaling te worden vervat. De spreekster is echter voorstander van een uitgebreide en duidelijke omschrijving, zonder daarbij expliciet naar artikel 458 van het Strafwetboek te verwijzen.

2. Uiteenzetting door mevrouw Vera Jans

Mevrouw *Vera Jans* is van oordeel dat dit ontwerp van decreet tegemoetkomt aan de bevindingen van het Rekenhof. De sector van het algemeen welzijnswerk heeft een eigen karakter omdat hij het resultaat is van talrijke fusies waardoor zowel overlappingsen als lacunes zijn ontstaan. De manier waarop de sector wordt gesubsidieerd is nog steeds gebaseerd op de oude toestand. De financiële problemen waarmee de sector kampt zijn historisch gegroeid. De spreekster drukt haar tevredenheid uit over de extra investering van 600.000 euro.

Dit ontwerp van kaderdecreet omschrijft de taken van het autonome welzijnswerk expliciet. Net zoals zijn positie en brugfunctie ten aanzien van andere welzijnsactoren.

De spreekster is overtuigd van de meerwaarde die het algemeen welzijnswerk biedt aan de eerste lijn, waar het moet open staan voor alle mogelijke problemen. Omdat het algemeen welzijnswerk de vinger aan de pols houdt van de eerste lijn, moet deze sector een toekomstgerichte structuur krijgen.

Aangezien dit ontwerp van decreet over één welomschreven sector gaat, is het niet onlogisch dat de sector zijn bezorgdheden kenbaar maakt. De sector heeft vooral vragen over geheimhoudingsplicht en gegevensuitwisseling, vervat in artikel 9 en 10. Mevrouw Vera Jans vraagt de minister bijkomende duiding om de bezorgdheden te kunnen interpreteren.

Afsluitend zegt mevrouw Vera Jans te zullen blijven waken over de eerstelijnsfunctie en de preventieopdracht van het algemeen welzijnswerk.

3. Uiteenzetting door mevrouw Mieke Vogels

Mevrouw *Mieke Vogels* is de mening toegedaan dat dit ontwerp van decreet de opdracht van de caw's niet verduidelijkt. Het algemeen welzijnswerk wordt breed en algemeen omschreven. Het algemeen welzijnswerk staat op de eerste lijn, staat open voor alle behoeftigen en voor een brede waaier aan behoeften.

De spreker is het oneens met de stelling dat caw's de private zuil zijn naast de openbare OCMW's. Het algemeen welzijnswerk verdelen in een openbare en een private sector is gezien de brede opdracht onhoudbaar. Schuldbemiddeling is een recentelijk erkende vorm van hulpverlening. In Wallonië is schuldbemiddeling uitdrukkelijk toegevoegd aan de taken van de OCMW's, die er bijkomend voor gefinancierd worden. Vlaanderen wijst schuldbemiddeling zowel toe aan OCMW's als aan caw's, maar geeft geen extra financiering.

Doordat dit ontwerp van decreet de opdrachten niet duidelijker omschrijft, blijven caw en OCMW concurrenten. De memorie van toelichting wijst op een aantal samenwerkingsmogelijkheden wat volgens de spreker aantoonbaar dat dit ontwerp van decreet niets wijzigt. In een aantal gemeenten maken caw en OCMW goede werkafspraken.

De opdrachten van Tele-Onthaal wijzigen wel doordat Tele-Onthaal voortaan moet doorverwijzen. Voor de opvang en ondersteuning van chronische psychiatrische patiënten kan teleonthaal doorverwijzen naar de Centra voor Geestelijke Gezondheidszorg (cgg). De spreker wil weten welke verantwoordelijkheid teleonthaal precies draagt.

Onder de nog geldende regeling luistert Tele-Onthaal, maar hoeft het niet door te verwijzen. Onder de nieuwe regeling zullen die opgeleide vrijwilligers, met wie Tele-Onthaal werkt, moeten nagaan of de beler kampt met ernstige problemen en doorverwezen moet worden naar een cgg, in de veronderstelling dat

daar plaats is. Krijgen personen doorverwezen door Tele-Onthaal voorrang?

Mevrouw *Mieke Vogels* merkt voorts op dat dit ontwerp van kaderdecreet niet aangeeft hoe de programmatie ingevuld zal worden. Een programmatie-instrument wordt aangekondigd. Gezien het feit dat de sector reeds geruime tijd uitkijkt naar een programmatie had dit ontwerp van decreet minstens moeten aangeven waarop de programmatie gebaseerd zal zijn.

Het is de bedoeling een monitoringsysteem te ontwikkelen dat het caw-aanbod permanent in kaart brengt op basis van typemodules. De spreker wijst de minister erop dat dergelijk systeem reeds is ontwikkeld tijdens de vorige regeerperiode. Ze wil van de minister vernemen waarom een nieuw systeem in het vooruitzicht wordt gesteld.

4. Uiteenzetting door de heer Felix Strackx

De heer *Felix Strackx* zegt dat het decreet van 19 december 1997 een schok veroorzaakte binnen de Centra voor Algemeen Welzijnswerk. Het algemeen welzijnswerk was een bonte verzameling van organisaties, die zelf hun activiteiten bepaalden. Ze waren niet vertrouwd met sturing van buitenaf. Voor het decreet van 19 december 1997 zochten ze bijvoorbeeld zelf hun klanten. Het onderzoeksrapport van het Rekenhof stelt tot de verrassing van de spreker vast dat er weinig veranderd is sedert 1997. Het decreet van 19 december 1997 is onvoldoende uitgewerkt. De caw's kregen in de loop van de jaren wel steeds meer taken toebedeeld.

De impact van dit ontwerp van kaderdecreet valt op voorhand moeilijk in te schatten. De Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen (SERV) zegt in zijn advies dat hij niet over de gevolgen van dit ontwerp van decreet kan oordelen zonder kennis van de uitvoeringsbesluiten.

De spreker vraagt de minister of en hoe is ingespeeld op de kritiek van de Raad van State op artikel 9 en 10. Hij herhaalt zijn verwondering over het feit dat de

minister nog voor de algemene bespreking wil ingaan op een document van de Federatie Autonome CAW, dat niet aan alle commissieleden is bezorgd.

De heer *Luc Martens*, commissievoorzitter antwoordt dat een koepelorganisatie het recht heeft zich te richten tot een beperkt aantal commissieleden.

De heer *Felix Strackx* suggereert advies in te winnen bij de juridische dienst van het Vlaams Parlement over de voorgestelde wijzigingen.

5. Uiteenzetting door mevrouw Elke Roex

Mevrouw *Elke Roex* zegt dat ze in het kader van de algemene bespreking niet zal ingaan op artikel 9 en 10. De spreekster benadrukt het belang van dit ontwerp van kaderdecreet omdat de centra voor algemeen welzijnswerk een kader verdienen.

Omdat in dit ontwerp van decreet veel wordt verwezen naar uitvoeringsbesluiten, moet het Vlaams Parlement over voldoende en correcte informatie beschikken om het ontwerp te kunnen goedkeuren. Deze informatie wordt bij voorkeur toegevoegd aan het verslag. Dit ontwerp van decreet beoogt bijvoorbeeld een evenwichtige financiering van de verschillende caw's. Wat is de timing? Is er een planning? Over welk budget beschikt de minister?

Dit ontwerp van decreet schenkt voorts – volgens de sector terecht – aandacht aan de meest kwetsbaren. Tegelijk wil de sector een zo breed mogelijke definitie van 'kwetsbaarheid' en dient erop toegezien dat bepaalde hulpbehoevende groepen niet uit de boot vallen omdat ze niet onder de definitie vallen.

De spreekster merkt vervolgens op dat de caw-sector weliswaar geen wachtlijsten kent, maar die wel zou kunnen opstellen. De spreekster pleit daar echter tegen, maar benadrukt dat het beleid zijn (financiële) aandacht niet uitsluitend mag richten op sectoren met wachtlijsten. Ze is ingenomen met de inspanning van 600.000 euro, maar wil de programmatie beter invullen. Omdat het decreet van 19 december 1997 nooit is uitgevoerd wil mevrouw Elke Roex als bijlage bij het verslag een overzicht hoe de programmatie ingevuld zal worden.

De spreekster is tevreden met de brede definitie van de kerntaken. Het onderscheid tussen hoofd- en bijtaken verdwijnt. Tegelijk moet elk caw in staat zijn

zijn werking af te stemmen op de situatie waarbinnen het werkt.

De sector vraagt objectieve parameters voor de enveloppefinanciering. Mevrouw Elke Roex vraagt daarover nadere informatie toe te voegen aan het verslag, en – indien beschikbaar – inzicht in de uitvoeringsbesluiten.

6. Uiteenzetting door mevrouw Vera Van der Borgh

Mevrouw *Vera Van der Borgh* zegt dat dit ontwerp van decreet het decreet van 19 december 1997 herschrijft. Het decreet van 19 december 1997 wordt aangepast aan recente beslissingen. Door het Woonzorgdecreet zijn de ingebouwde Centra voor Algemeen Welzijnswerk overgedragen aan de mutualiteiten. Naast deze recente beslissingen is er het rapport van het Rekenhof.

Omdat in dit ontwerp van decreet vaak wordt verwezen naar de uitvoeringsbesluiten, is het niet duidelijk of alle knelpunten opgelost zullen worden. De spreekster verwijst bij wijze van voorbeeld naar de verdeling van de middelen op basis van objectieve parameters en naar de subsidiëring van de bed-, bad- en broodfunctie. Daarnaast mist ze concrete informatie over de manier waarop de programmatie ingevuld zal worden. Het ontwerp van decreet gaat op deze punten niet verder dan het decreet van 19 december 1997.

Het ontwerp van decreet schenkt aandacht aan het verzamelen en doorsturen van gegevens. Het zal van de uitvoeringsbesluiten afhangen of deze bepalingen tot een betere regeling zullen leiden. Ze dringt erop aan de uitvoeringsbesluiten voor te leggen aan de commissie.

7. Uiteenzetting door de heer Luc Martens

De heer *Luc Martens*, commissievoorzitter, vraagt de minister hoe het algemeen welzijnswerk zich verhoudt tot de Centra voor Geestelijke Gezondheidszorg (cgg). Op het terrein hoort men al eens het voorstel om beide te integreren, al vermoedt de spreker dat daar ook bezwaren tegen zijn. De sector bestond voor het decreet van 19 december 1997 zowel uit heel kleine als uit grote organisaties. Het was niet evident om ze samen te brengen onder één decreet. De vrees

bestond dat het om een besparingsoperatie ging, terwijl de decreetgever een steviger draagvlak wou creëren om krachtiger te kunnen optreden in het belang van de cliënten. Tegelijk was dat een opstap naar VIPA-middelen (Vlaams Infrastructuurfonds voor Persoonsgebonden Aangelegenheden).

Daarnaast is de spreker van oordeel dat na tien jaar een nieuw ontwerp van decreet nodig is om een en ander te actualiseren en scherper te stellen. De Federatie Autonome CAW gaat akkoord met de essentie van het ontwerp van decreet, maar wijst tegelijk op enkele gevoeligheden. Er zijn nog enkele onevenwichten, die vaak een onvermijdelijk gevolg zijn van de manier waarop organisaties met elkaar gefuseerd zijn. De organisaties beslisten zelf met wie ze zouden fuseren. De beschikbare middelen waren beperkt maar boden enig groeiperspectief. Omdat de samenleving inmiddels complexer is geworden, zijn vragen over programmatie, budget en toekomst logisch. Aangezien een en ander grondig is onderzocht, kunnen deze vragen op wetenschappelijke basis beantwoord worden.

Een ander belangrijk aspect is de zogenaamde vermaatschappelijking van de zorg. De huidige institutionele kaders volstaan niet langer als antwoord op de problemen waarmee caw en cgg geconfronteerd worden. Er is zelfs twijfel of die kaders überhaupt de meest aangewezen zijn. Zal dit ontwerp van decreet ertoe leiden dat de caw's beter in staat zijn in te spelen op de vermaatschappelijking van de zorg?

Afsluitend benadrukt de spreker dat zijn beeld van het algemeen welzijnswerk positief is. Veel centra leveren met beperkte middelen grote inspanningen.

8. Antwoord van de minister

8.1. *Opdracht van het algemeen welzijnswerk*

De formulering van de kerntaken van het algemeen welzijnswerk (onthaal, psychosociale begeleiding, en preventie en beleidssignalering) sluit naadloos aan bij de visie en de praktijk van de caw's, neergeschreven

in een sectoraal document 'Werken aan verbinding'. Dat vormde het basisdocument voor de werkzaamheden van de gemengde commissie en werd vervolgens vertaald in het ontwerp van decreet.

De opmerking dat de formulering van de kerntaken nog zeer veel ruimte voor invulling laat, is terecht. Dat is vanzelfsprekend voor een voorziening die opereert op de eerste lijn, waar welzijnsproblemen zich ontwikkelen en doorheen de tijd evolueren. Met de uitvoeringsbesluiten wil de minister trachten – in overleg met de sector – het takenpakket te richten en te sturen afhankelijk van de evoluerende behoeften. Bovendien wil de minister proberen te komen tot een meer eenvormige werking van de caw's in Vlaanderen en Brussel, zodat iedereen weet waarvoor een caw staat.

Over de psychosociale begeleiding zegt het ontwerp van decreet dat deze prioritair aangeboden moet worden aan de meest kwetsbare personen en bevolkingsgroepen. De Vlaamse Regering bepaalt de prioritaire doelgroepen en de criteria voor de kwetsbaarheid. Dat laat nog veel ruimte voor invulling aangezien een zeer breed scala van kwetsbaarheidscriteria kan gehanteerd worden (bijvoorbeeld echtscheiding en aanwezigheid van kinderen). Daarnaast kunnen ook de in de beleidsplannen van de caw's gedetecteerde omgevingsfactoren mee in rekening worden gebracht voor de aansturing van het psychosociale begeleidingsaanbod.

8.2. *Opdracht van Tele-Onthaal*

Doorverwijzing naar gepaste aansluitende hulpverlening was ook onder de vorige decretale regeling een taak van Tele-Onthaal. In één gesprek op vijf wordt doorverwezen naar andere hulpverleningsdiensten. In elke Tele-Onthaaldienst wordt door de staf een doorverwijssysteem opgesteld en regelmatig bijgewerkt. Deze gesystematiseerde informatie kan door elke vrijwilliger worden geraadpleegd. Het systeem, als ook de methodiek van doorverwijzen, wordt aangeleerd in de vooropleiding van kandidaat-vrijwilligers. Dat komt ook geregeld aan bod tijdens permanente vorming en individuele supervisie.

Aangezien er van elk gesprek een verslag wordt gemaakt en deze verslagen gelezen worden door een stafmedewerker, kan er ook feedback worden gegeven. Bij noodsituaties (zelfdoding) kan de vrijwilliger een beroep doen op de stafmedewerker van wacht, die op zijn beurt indien nodig de juiste interventie kan laten gebeuren. Zoals bijvoorbeeld het bellen van de 100. Elke dienst heeft een procedure waar de vrijwilligers zich dienen aan te houden als het gaat om acute noodsituaties.

Wat de juridische aansprakelijkheid betreft, zijn de gewone regels van de burgerlijke en strafrechtelijke aansprakelijkheid van toepassing. De burgerlijke aansprakelijkheid van de vrijwilligers is verplicht verzekerd ingevolge de federale wet van 3 juli 2005.

8.3. Positie van caw's ten aanzien van OCMW's

In de memorie van toelichting wordt uitgebreid ingegaan op gelijkenissen en verschillen tussen caw en OCMW, en op de verhouding tot het lokaal sociaal beleid.

Naast de keuzevrijheid voor de cliënt, is er in de praktijk een zeer grote complementariteit tussen caw en OCMW. De caw's hebben een specifiek aanbod onder meer op het forensische terrein (slachtofferhulp, partnergeweld of justitieel welzijnswerk), op het vlak van familiale bemiddeling, op het vlak van thuislozenzorg en op het vlak van jongerenhulpverlening. Dat aanbod is aanvullend en niet competitief met het OCMW-aanbod.

Verder wijst de minister op de groeiende samenwerking tussen caw en OCMW, bijvoorbeeld op het vlak van laagdrempelige hulpverlening aan dak- en thuislozen (inloopcentra, nachtopvang, woonbegeleiding of straathoekwerk). De minister wil deze ontwikkelingen van onderuit laten groeien en aanmoedigen. De regelgeving verlangt dat de caw's hun beleidsplan steunen op dezelfde omgevingsanalyses als de lokale sociale beleidsplannen. Zij zullen ook moeten aantonen dat zij de lokale sociale beleidsplannen kennen en ermee rekening houden.

8.4. Positie van caw's ten aanzien van cgg's

Op de verhouding tussen caw en cgg wordt uitvoerig ingegaan in de memorie van toelichting. De minister benadrukt dat ze de samenwerking tussen caw's en cgg's wil aanhalen en versterken. In 2008 werd 750.000 euro geïnvesteerd in projectmiddelen. Het

is er haar vooral om te doen de wederzijdse kennis en benutting van elkaars potentieel te versterken, een betere toegankelijkheid van de hulpverlening voor de respectieve cliënten te waarborgen en tot een gedeelde zorg te komen voor bepaalde cliëntgroepen. In hun beleidsplanning moeten caw's doelstellingen en acties afstemmen op de cgg's in hun werkgebied.

8.5. Programmatie

De minister stelt het eindverslag van het wetenschappelijk onderzoek (Lucas, KULeuven) naar indicatoren voor een onderbouwde programmatie ter beschikking. De onderzoekers hebben interessante theoretische denkoefeningen en praktijksimulaties gemaakt over de verdeling van het algemeen welzijnsverkaanbod over de bevolking en over bepaalde problematieken of doelgroepen.

Met dit materiaal kan de minister aan de slag gaan. Er moeten immers nog zeer veel keuzes gemaakt en in beleidsbeslissingen omgezet worden. Voorbeelden zijn de afstemming van de werkgebieden van de caw's op de zorgregio's, de toewijzing van middelen voor management, onthaal en begeleiding, de mate waarin bevolkingscriteria doorwegen ten aanzien van kwetsbaarheidscriteria (financiële, relationele, tewerkstelling, criminaliteit, leeftijd), het niveau van programmatie voor onthaal, en de verdeling van het begeleidingsaanbod over ambulante en residentiële hulpverlening. De keuzes zullen repercussies hebben op de huidige situatie en werking van de caw's. Het is dus van belang te werken aan een goed draagvlak voor de concrete programmatie.

Het is ook belangrijk te onderstrepen dat het programmatieonderzoek geen uitspraak doet over hoeveel algemeen welzijnswerk er moet zijn om aan de behoeften tegemoet te komen. Het onderzoek reikt alleen de indicatoren aan om tot een evenwichtige verdeling van het budget te komen. De simulaties tonen aan dat de huidige spreiding van het algemeen welzijnswerk over de bevolking ongelijk is en dat er regio's zijn die ver boven of ver onder het Vlaamse gemiddelde scoren.

8.6. Subsidiëring

De volgende stap in het wegwerken van de ongelijke subsidiëring van de caw's is beperkt, maar moet hoe dan ook gezet worden in de volgende legislatuur. Eveneens in de volgende regeerperiode zal bepaald moeten worden hoe de huidige onevenwichtige verdeling van het algemeen welzijnswerk over de bevolking

aangepakt moet worden, en welke omvang en spreiding van de onthaal- en begeleidingsfuncties gewenst wordt. Een belangrijke doelstelling is vermijden dat wachtlijsten ontstaan in de eerstelijnszorg. De objectieve criteria voor de bepaling van de subsidie-enveloppes zullen voornamelijk te maken hebben met de in aanmerking te nemen kwalificaties voor het personeel (directie, leidinggevend personeel, hulpverleners of logistieke medewerkers), en met de bepaling van het aandeel voor werkingskosten.

Er is thans geen subsidiëring van de bed-bad-broodfunctie in de thuislozenzorg. De begeleidingskosten worden betaald met de subsidie-enveloppe. De hotelkosten worden door de cliënt zelf betaald en indien hij daartoe niet in staat is door het OCMW. Het gaat in de thuislozenzorg om tijdelijke verblijven van waaruit naar een zelfstandige woonsituatie gewerkt wordt. De minister weet dat de caw's vragende partij zijn om financieel bij te dragen aan de verblijfskosten van de cliënten om voor hen de factuur draaglijker te maken (geen bijkomende schulden op te bouwen) en het realiseren van een zelfstandige woonsituatie (huurwaarborg, installatiekosten) te bevorderen. Het spreekt vanzelf dat zulks ook een budgettaire impact heeft.

8.7. Registratie en monitoring

De registratiegegevens worden bestudeerd en gebruikt door de centra zelf, door het Steunpunt Algemeen Welzijnswerk (de jaarlijkse 'monitor') en door de administratie. De administratie maakt er gebruik van voor de opvolging en aansturing van de sector, voor wetenschappelijk onderzoek en om op parlementaire vragen te antwoorden.

Er is op dit ogenblik geen instrument beschikbaar dat toestaat de evoluerende behoeften aan algemeen welzijnswerk en de omvang ervan te volgen. Het is de bedoeling hiervan werk te maken in een navolgend wetenschappelijk onderzoek. Wel is het mogelijk te monitoren, door middel van de registratiegegevens, in welke mate een caw de kwetsbare doelgroepen in zijn werkgebied bereikt en welke hulpvragen gesteld en beantwoord werden.

8.8. Wijzigingen voorgesteld door de Federatie Autonome CAW

Na opmerkingen en vragen over artikel 9 en 10, gaat de minister in op de aanpassingen voorgesteld door de Federatie Autonome CAW.

De Federatie Autonome CAW suggereert in artikel 9 de zin "overeenkomstig de bepalingen van artikel 458 van het Strafwetboek" toe te voegen. Artikel 9 bepaalt thans dat iedereen die met toepassing van dit decreet in contact komt met gebruikers tot geheimhouding verplicht is.

In het voorontwerp van decreet, dat aan de Raad van State werd bezorgd was de in het amendement voorgestelde toevoeging opgenomen. De Raad van State heeft daarbij opgemerkt dat het decreet een schending van de geheimhoudingsplicht niet strafbaar kan stellen door een loutere verwijzing naar artikel 458 van het Strafwetboek. Wel zou in het decreet daarvoor een (autonome) strafbepaling kunnen worden opgenomen. Daarbij uit de Raad van State twijfels bij de meerwaarde van een strafbaarstelling in het voorontwerp van decreet ten aanzien van artikel 458 van het Strafwetboek omdat die bepaling een algemene draagwijdte heeft.

In artikel 9 is een verplichting tot geheimhouding ingeschreven. Volgens de rechtsleer volgt uit die verplichting de toepassing van artikel 458 van het Strafwetboek ingeval die verplichting niet nageleefd wordt: "De onzekerheid omtrent de toepasselijkheid van artikel 458 Strafwetboek op niet-medisch geschoolde hulpverleners, wordt voor een deel opgevangen doordat in de nieuwe welzijnsreglementering of in de reglementering van beroepen die actief zijn in de welzijnssector, steeds vaker een uitdrukkelijke bepaling omtrent het beroepsgeheim wordt opgenomen.

Zo zijn overeenkomstig artikel 36 van de O.C.M.W.-Wet alle leden van de Raad en alle andere personen die krachtens de wet de vergaderingen van de Raad, het Vast Bureau en de Bijzondere Comités bijwonen, tot geheimhouding verplicht. Alhoewel bedoelde bepaling niet uitdrukkelijk verwijst naar artikel 458

Strafwetboek wordt in dit artikel een bevestiging gezien van de algemene verplichting tot geheimhouding opgenomen in het Strafwetboek. Artikel 50 van de O.C.M.W.-Wet breidt deze verplichting uit tot alle personeelsleden van het OCMW, ongeacht of ze al dan niet de vergaderingen van één of ander bestuursorgaan van het OCMW bijwonen.

Het betreft vaak bepalingen die alle actoren uit de desbetreffende sector aan een geheimhoudingsplicht onderwerpen. Dit is onder meer het geval in de jeugdbescherming, de bijzondere jeugdbijstand en de jeugdhulpverlening waar op elkeen die meewerkt aan de uitvoering van respectievelijk de Jeugdbeschermingswet, de Decreten Bijzondere Jeugdbijstand en het Decreet Jeugdhulpverlening van de Franse Gemeenschap een geheimhoudingsplicht rust. Het Decreet van 19 december 1997 betreffende het Algemeen Welzijnswerk en het Decreet van 18 mei 1999 betreffende de geestelijke gezondheidszorg zijn dit voorbeeld gevolgd. In het Decreet Integrale Jeugdhulp is een gelijkaardige bepaling opgenomen. Nog binnen de welzijnssector legt het CLB-Decreet een geheimhoudingsplicht op aan alle personeelsleden van de CLB's (zie art. 11 CLB-Decreet). Ook hier wordt in de Memorie van Toelichting verduidelijkt dat het om het door artikel 458 Sw. gesanctioneerde beroepsgeheim gaat.

De omschrijving die in vernoemde decreten wordt gehanteerd leidt tot een zeer uitgebreid personeel toepassingsgebied. Op die manier wordt het beroepsgeheim niet meer zozeer gekoppeld aan een bepaald beroep maar aan het uitoefenen van eender welke functie in een bepaalde sector (inclusief ondersteunend personeel zoals secretariaatsmedewerkers). Ook privépersonen aan wie een jongere is toevertrouwd, een pleegouder dus of een provoogd die de belangen van de minderjarige behartigt, vallen onder de geheimhoudingsplicht. Personen die niet rechtstreeks betrokken zijn bij de individuele hulpverlening maar toch kennis krijgen van vertrouwelijke gegevens over cliënten, zoals bijvoorbeeld het overheidspersoneel dat zich bezighoudt met de erkenning, de subsidiëring of de inspectie van de voorzieningen worden op die manier eveneens aan geheimhouding onderworpen.¹¹

Hieruit blijkt dat, naast een decretaal opgelegde geheimhoudingsplicht, een bijkomende verwijzing

naar artikel 458 van het Strafwetboek niet nodig is. Overigens wordt in de memorie van toelichting expliciet vermeld dat het om een geheimhoudingsplicht gaat die met toepassing van het voormelde artikel wordt bestraft. Het voorgestelde amendement is niet alleen juridisch niet correct, maar bovendien overbodig.

Vervolgens gaat de minister dieper in op artikel 10. De Federatie Autonome CAW stelt voor in artikel 10, tweede lid, na 2° een nieuwe zin toe te voegen: “3° de personen met wie de gegevens worden uitgewisseld moeten betrokken zijn bij de hulpverlening en moeten optreden met eenzelfde finaliteit”.

De minister vraagt zich af of de restrictie die de wijziging beoogt niet vervat ligt in het eerste lid van artikel 10, in samenhang waarmee het tweede lid moet worden gelezen. Het eerste lid stelt: “De centra en andere actoren die aan gebruikers hulp- en dienstverlening aanbieden in het kader van problemen ten gevolge van gebeurtenissen als vermeld in artikel 2, 1°, verwerken persoonsgegevens en wisselen onder elkaar persoonsgegevens uit opdat aan die gebruikers verantwoorde hulp- en dienstverlening als geregeld bij of krachtens dit decreet, kan worden verstrekt en opdat de continuïteit van de hulp- en dienstverlening aan die gebruikers kan worden gegarandeerd. (...)”

Het gaat om hulpverleners die optreden bij hetzelfde soort problemen van gebruikers, die aan die gebruikers verantwoorde hulp- en dienstverlening verstrekken met toepassing van de bepalingen van het decreet of zijn uitvoeringsbesluit(en) en die ervoor willen zorgen dat de continuïteit van de hulp- en dienstverlening aan die gebruikers gegarandeerd wordt. De minister benadrukt dat hulpverleners die betrokken zijn bij de hulpverlening optreden met eenzelfde doel.

De vraag is wat onder ‘optreden met eenzelfde finaliteit’ moet worden verstaan, ermee rekening houdend dat ruimere en engere interpretaties mogelijk zijn. Bedoelt men dat de hulpverleners hulp moeten verlenen aan bepaalde gebruikers met bepaalde problematieken? Of bedoelt men dat hulpverleners aan die gebruikers een bepaald soort hulpverlening moeten aanbieden? De woorden ‘met eenzelfde finaliteit’ zijn niet van aard om iets bij te brengen aan de bestaande tekst. Zonder nadere precisering zijn ze, wegens hun algemeenheid, veeleer voer voor interpretatie.

Over de ‘betrokkenheid bij de hulpverlening’ van de personen kan, gelet op het eerste lid, geen twijfel bestaan. Die toevoeging biedt evenmin een meerwaarde.

¹¹ VAN DER STRAETE I. en PUT J., Beroepsgeheim en hulpverlening, Brugge, 2005, blz. 52-53, nr. 98, waarin wordt verwezen naar een arrest van het Hof van beroep van Antwerpen, 25 november 1993, R.W. 1994-95, 25.

In artikel 10, tweede lid, wil de Federatie Autonome CAW 3° vervangen door: “4° behoudens overmacht of dringende noodzaak, dient de gebruiker op wie de gegevens betrekking hebben, telkens in te stemmen met de gegevensuitwisseling”.

De minister verklaart te kunnen instemmen met de teneur van dit amendement: de privacy van de gebruiker mag niet meer dan noodzakelijk aangetaast worden. Ze stelt echter een andere formulering voor, met name “behoudens overmacht of dringende noodzaak, dient de gebruiker op wie de gegevens betrekking hebben, geïnformeerd in te stemmen met de gegevensuitwisseling”. In deze formulering is het woord ‘telkens’ weggelaten omdat het tot een onnodige belasting van de hulpverleningsrelatie zou leiden.

De toevoeging van het woord ‘geïnformeerde’ benadrukt ten eerste de zorgvuldigheidsplicht die in verband met de informatie over de gegevensuitwisseling rust op de hulpverleners en ten tweede de mogelijkheid dat de gebruiker – behoorlijk geïnformeerd over doel, reikwijdte, begrenzing, voordelen, risico’s enzovoort van de gegevensuitwisseling – zijn toestemming daartoe geeft. Wel dient in een verantwoording te worden gepreciseerd wat bedoeld wordt met ‘dringende noodzaak’.

Eveneens in artikel 10 wil de Federatie Autonome CAW de laatste zin schrappen. De minister is daarover verbaasd. Die zin draagt bij tot de bescherming van de persoonlijke levenssfeer van de gebruiker, doordat het aantal (soorten van) actoren die bij de gegevensuitwisseling betrokken zijn, kan worden beperkt. Voor die actoren gelden de voorwaarden van artikel 10, tweede lid.

Dat de Vlaamse Regering geen voorwaarden zou kunnen opleggen aan ‘andere actoren’ dan de CAW, berust op een verkeerd uitgangspunt. Minstens aan de door haar erkende of gesubsidieerde voorzieningen kan ze voorwaarden opleggen. De minister verwijst naar het advies van de Raad van State met betrekking tot artikel 10, dat stelt: “Gelet op het legaliteitsbeginsel, vervat in artikel 22 van de Grondwet, dat het recht op privéleven waarborgt, is de omschrijving ‘andere actoren’ in artikel 10, eerste lid, van het ontwerp te vaag. De gemachtigde verschaft terzake de volgende toelichting: “Met andere actoren wordt bedoeld voorzieningen die ook verantwoorde

hulp- en dienstverlening aanbieden aan dezelfde cliënt zoals bijvoorbeeld OCMW’s, centra geestelijke gezondheidszorg, vertrouwenscentra kindermishandeling, psychosociale diensten van gevangenen, mutualiteiten, huisartsen enzovoort. De bedoelde gegevensuitwisseling heeft tot doel een hoogwaardige, doeltreffende en efficiënte hulp- en dienstverlening te bieden in de geest van de missie en doelstellingen van het decreet. Als eerstelijnsvoorzieningen dienen de centra algemeen welzijnswerk daartoe voortdurend samen te werken en informatie uit te wisselen met andere bij de probleemoplossing betrokken actoren.” Zulks dient in artikel 10 te worden verduidelijkt. Bovendien zou de gegevensuitwisseling tussen de centra voor Tele-Onthaal en algemeen welzijnswerk en de bedoelde ‘andere actoren’ nader in het ontwerp zelf moeten worden geregeld.”

De Raad van State sluit aldus niet uit dat de Vlaamse Gemeenschap de gegevensuitwisseling met de hierboven vermelde ‘andere actoren’, die ook in de memorie van toelichting worden vermeld, regelt. Wel zou die gegevensuitwisseling explicieter moeten worden geregeld, waarbij de bedoelde actoren moeten worden aangeduid.

Aangezien het ontwerp van decreet opgevat is als een kaderregeling die grotendeels verder moet worden uitgewerkt in een uitvoeringsbesluit, is het niet mogelijk de gegevensuitwisseling al op een min of meer gedetailleerde wijze te regelen, ook wat de bij de hulpverlening te betrekken actoren betreft. In de context van die kaderregeling wordt in artikel 10, laatste lid, de Vlaamse Regering gemachtigd om het geheel van de gegevensuitwisseling nader te regelen, zowel wat de hulpverleners betreft, tussen wie gegevens worden uitgewisseld, als wat de formele vereisten van de gegevensuitwisseling betreft.

De minister stelt voor om niet op de voorgestelde wijziging in te gaan. De beoogde zin werd precies toegevoegd om enigszins rekening te houden met de opmerking van de Raad van State.

9. Repliek

Mevrouw *Elke Roex* is tevreden dat de minister het onderzoek naar indicatoren voor de programmatie ter beschikking stelt van de commissie, maar wil een debat met de minister over de interpretatie ervan.

Voorts is de spreekster het eens met de stelling van de minister dat in artikel 9 niet verwezen hoeft te worden naar artikel 458 van het Strafwetboek.

Haar interpretatie van artikel 10 verschilt met die van de minister. De bedoeling van de eerste zin van artikel 10 is de uitwisseling van gegevens tussen een caw en andere actoren te regelen. Zoals geformuleerd regelt die zin evenwel de uitwisseling van gegevens tussen andere actoren onderling.

Volgens mevrouw Elke Roex is de voorgestelde toevoeging na 2° van het tweede lid van artikel 10 gekopieerd uit de memorie van toelichting. Aangezien de minister van oordeel is dat de zin voor interpretatie vatbaar is, vraagt de spreekster hoe de minister die zin precies interpreteert. Ze benadrukt dat het niet gaat over gegevensuitwisseling in het algemeen, maar over gegevensuitwisseling in het kader van een welbepaald dossier, maar laat ruimte voor discussie over de exacte formulering.

De opmerking van de minister over het woord ‘telkens’ in de voorgestelde aanpassing van artikel 10, tweede lid, 3°, vindt mevrouw Elke Roex zinvol, maar ze gaat niet akkoord met een eenmalige instemming. De gebruiker moet per dossier toestemming geven om gegevens uit te wisselen.

De spreekster is voorstander van het schrappen van de laatste zin van artikel 10. Een limitatieve opsomming van actoren in een besluit is niet wenselijk. Caw's werken immers samen met talrijke en uiteenlopende instanties, die vaak verschillen per dossier.

Mevrouw Vera Jans vindt het antwoord van minister Heeren op de opmerkingen over artikel 9 verhelderend. Ze kan zich akkoord verklaren met de opmerking van mevrouw Roex over artikel 10, tweede lid, 3°.

De spreekster betreurt het verloop van de algemene bespreking omdat die al te zeer gefocust was op enkele aandachtspunten, die naar voren zijn geschoven nadat de stuurgroep zich akkoord had verklaard met het ontwerp. Ze is de mening toegedaan dat dit ontwerp van decreet tot een sterk en vertrouwenwekkend decreet zal leiden. Desondanks wordt gepleit voor heel strakke bepalingen over gegevensuitwisseling. Ze verklaart zich bereid naar oplossingen te zoe-

ken, maar benadrukt dat de minister duidelijk heeft geantwoord.

Mevrouw Mieke Vogels zegt dat de minister zich in haar antwoord voornamelijk heeft geconcentreerd op enkele juridische zaken. In tegenstelling tot mevrouw Jans vindt zij de antwoorden niet altijd even duidelijk.

Ze noemt de keuzevrijheid tussen caw en OCMW een valse keuzevrijheid. De hogere overheid heeft de vrijheid zaken afwisselend aan caw of OCMW uit te besteden. Wie als klant schuldbemiddeling of opvangmogelijkheden zoekt, heeft geen keuze.

De heer Luc Martens, commissievoorzitter, antwoordt dat in schuldbemiddelingsdossiers vaak problemen ontstaan tussen klant enerzijds en caw of OCMW anderzijds. Klanten zijn erbij gebaat dat ze bij problemen opnieuw kunnen beginnen in een ander circuit.

Mevrouw Mieke Vogels is van oordeel dat Vlaanderen zich de luxe niet kan veroorloven om twee parallelle schuldbemiddelingscircuits te onderhouden.

De heer Tom Dehaene is het daar niet mee eens. Vlaanderen telt 27 caw's tegenover 297 erkende diensten voor schuldbemiddeling binnen de OCMW's. De huidige Vlaamse Regering heeft meer dan 500.000 euro extra geïnvesteerd in de ondersteuning van de erkende diensten voor schuldbemiddeling door het Vlaams Centrum Schuldbemiddeling. Er is afgesproken eerst onderzoek te verrichten om op basis van duidelijke cijfers te beslissen over de subsidiëring van de erkende diensten. Beweren dat Vlaanderen geen middelen heeft om twee circuits te onderhouden, is oneerlijk.

De spreker is het eens met de heer Martens dat caw's een belangrijke rol vervullen in schuldbemiddeling omdat het niet voor iedereen evident is om zich tot het OCMW te richten. Bovendien beschikken OCMW's niet altijd over de gepaste expertise.

Voor wat Tele-Onthaal betreft, wijst mevrouw Mieke Vogels op de juridisering van de samenleving. Dat Tele-Onthaal reeds doorverwijst, is niet hetzelfde als doorverwijzen toevoegen aan de decretaal omschreven taken. Ze vraagt de minister goed na te denken over de juridische verantwoordelijkheid en aan-

sprakelijkheid van een telefonist van Tele-Onthaal. Afsluitend sluit ze zich aan bij de opmerkingen van mevrouw Roex over de programmatie.

III. ARTIKELSGEWIJZE BESPREKING EN STEMMING

Artikel 1

Artikel 1 wordt unaniem met 11 stemmen aangenomen.

Artikelen 2 tot en met 6

De artikelen 2 tot en met 6 worden zonder opmerkingen met 7 stemmen bij 4 onthoudingen aangenomen.

Artikel 7

Mevrouw *Vera Van der Borgh* merkt op dat psychosociale begeleiding prioritair wordt aangeboden aan de personen en bevolkingsgroepen, vermeld in artikel 12. Zij kan begrip opbrengen voor deze formulering gezien de beperkte middelen, maar pleit tegelijk voor een uitgebouwd aanbod aan gesubsidieerde eerste-lijnshulp ten behoeve van iedereen die niet vermeld wordt in artikel 12.

Artikel 7 wordt met 7 stemmen bij 4 onthoudingen aangenomen.

Artikelen 8 en 9

De artikelen 8 en 9 worden zonder opmerkingen met 7 stemmen bij 4 onthoudingen aangenomen.

Artikel 10

Amendement nr. 1 van de heer Van Malderen, de dames Van der Borgh en Jans en de heer Dehaene

strekt ertoe in het eerste lid de eerste zin te vervangen door wat volgt: “De centra die aan gebruikers hulp- en dienstverlening aanbieden in het kader van problemen ten gevolge van gebeurtenissen als vermeld in artikel 2, 1°, verwerken persoonsgegevens en wisselen onder elkaar en met derden persoonsgegevens uit opdat aan die gebruikers verantwoorde hulp- en dienstverlening als geregeld bij of krachtens dit decreet, kan worden verstrekt en opdat de continuïteit van de hulp- en dienstverlening aan die gebruikers kan worden gegarandeerd.”

Volgens de heer *Bart Van Malderen* staan de woorden ‘andere actoren’ op een verkeerde plaats: het decreet regelt niet de gegevensuitwisseling tussen andere actoren. De term ‘andere actoren’ wordt vervangen door het juridisch gebruikelijkere ‘derden’.

Amendement nr. 1 wordt met 7 stemmen bij 4 onthoudingen aangenomen.

Amendement nr. 2 van de heer Van Malderen, de dames Van der Borgh en Jans en de heer Dehaene strekt ertoe in het tweede lid een 2°/1 in te voegen, dat luidt als volgt: “2°/1 de derden met wie de gegevens worden uitgewisseld moeten betrokken zijn bij de hulp- en dienstverlening;”. Na henummering wordt dat 3°.

In de memorie van toelichting wordt volgens de heer *Bart Van Malderen* duidelijk gesteld dat “de personen met wie de gegevens worden uitgewisseld betrokken moeten zijn bij de hulpverlening en moeten optreden met eenzelfde finaliteit”. Omdat deze voorwaarde van een andere orde is dan de twee voorgaande en helder is omschreven, stellen de indieners voor dat zij aangepast wordt opgenomen in de tekst van artikel 10.

De heer *Erik Tack* wijst erop dat men zich niet alleen moet afvragen of de derden betrokken zijn, maar ook of ze noodzakelijk zijn voor de hulp- en dienstverlening. In het kader van het beroepsgeheim worden de woorden ‘noodzakelijke vertrouwelingen’ gebruikt.

De heer *Bart Van Malderen* beaamt dat in het kader van het beroepsgeheim sprake is van ‘noodzakelijkheid’. Hij gaat ervan uit dat dit ontwerp van decreet er niet op gericht is handelingen te verrichten die niet

noodzakelijk zijn: gegevensuitwisseling is telkens het praktische gevolg van een vraag geformuleerd door een cliënt.

Amendement nr. 2 wordt met 7 stemmen bij 4 onthoudingen aangenomen.

Amendement nr. 3 van de heer Van Malderen, de dames Van der Borght en Jans en de heer Dehaene strekt ertoe in het tweede lid 3° te vervangen door wat volgt: “3° behoudens overmacht of dringende noodzaak, dient de gebruiker op wie de gegevens betrekking hebben, zijn geïnformeerde en volgehouden instemming te geven met de gegevensuitwisseling op de tijdstippen en wijze zoals bepaald door de Vlaamse Regering.” Na hernummering wordt dat 3°.

De heer *Bart Van Malderen* zegt dat iedereen zoekt naar een evenwicht. Aan de ene kant moet gegevensuitwisseling in het kader van een dienstverlening op een praktische manier georganiseerd worden, maar daartegenover staat dat individuele gegevens van cliënt niet zomaar verspreid mogen raken. Van de gebruiker wordt een geïnformeerde en volgehouden instemming vereist.

De heer *Erik Tack* vraagt hoe de ‘geïnformeerde en volgehouden instemming’ van de gebruiker georganiseerd zal worden. Zal de gebruiker schriftelijk instemmen? Wat betekent volgehouden: bij elke consultatie of wil men met een termijn werken?

De heer *Bart Van Malderen* antwoordt dat de praktische organisatie bewust buiten het ontwerp van decreet wordt gehouden en verwezen wordt naar de uitvoeringsbesluiten.

Amendement nr. 3 wordt met 7 stemmen bij 4 onthoudingen aangenomen.

Amendement nr. 4 van de heer Van Malderen, de dames Van der Borght en Jans en de heer Dehaene strekt ertoe in het derde lid de laatste zin vervangen door wat volgt: “Ze kan aanwijzen wie al of niet in aanmerking komt voor de uitwisseling van persoonsgegevens als derde, zoals bedoeld in het eerste lid en het tweede lid, 2°/1.”

Als gevolg van de hernummering wordt dat: “Ze kan aanwijzen wie al of niet in aanmerking komt voor de uitwisseling van persoonsgegevens als derde, zoals bedoeld in het eerste lid en het tweede lid, 3°.”

Volgens de heer *Bart Van Malderen* kan de Vlaamse Regering bepalen wie in aanmerking komt voor de uitwisseling van persoonsgegevens als derde. Een limitatieve opsomming is niet aangewezen omdat niet kan voorzien worden met welke voorzieningen en diensten in de toekomst zal worden samengewerkt. Daartegenover staat het streven naar transparantie.

De heer *Erik Tack* vraagt hoe deze lijst zal worden opgesteld. Daarnaast wijst hij erop dat amendement nr. 1 de woorden ‘andere actoren’ schrapt, terwijl het woord ‘actoren’ wel gebruikt wordt in de toelichting bij amendement nr. 4.

De heer *Bart Van Malderen* antwoordt dat de praktische organisatie bewust buiten het ontwerp van decreet wordt gehouden en verwezen wordt naar de uitvoeringsbesluiten.

Amendement nr. 4 wordt met 7 stemmen bij 4 onthoudingen aangenomen.

Het geamendeerde artikel 10 wordt met 7 stemmen bij 4 onthoudingen aangenomen.

Artikelen 11 tot en met 16

De artikelen 11 tot en met 16 worden zonder opmerkingen met 7 stemmen bij 4 onthoudingen aangenomen.

Artikel 17

Mevrouw *Vera Van der Borght* merkt op dat het algemeen welzijnswerk mensen begeleidt die buiten de andere zorgcircuits vallen. Die mensen moeten niet alleen opgevangen worden, maar ook begeleid. Organisaties die zich tot deze mensen richten, moeten volgens de spreekster ook in aanmerking komen voor subsidies. Daarnaast pleit de spreker voor een wetenschappelijk onderbouwde monitoring om de behoeften permanent te volgen.

Dankzij investeringen van de vorige minister van Welzijn is de kloof tussen de verschillende caw's kleiner geworden. Mevrouw *Vera Van der Borght* hoopt dat de lat gelijk zal worden gelegd bij het bepalen van de subsidie-enveloppe. Ze vraagt naar een concrete timing.

Minister *Veerle Heeren* antwoordt dat zij zelf beslist heeft 600.000 extra te investeren. De beter gesubsidieerde caw's engageerden zich om binnen hun subsidie-enveloppe structureel extra erkende werkgelegenheid te realiseren, zodat een aftopping plaatsvindt van de hoogste subsidiebedragen. Het gaat om tien VTE in heel Vlaanderen. Ze gaat ervan uit dat de tweede fase tijdens de volgende regeerperiode uitgevoerd zal worden.

Artikel 17 wordt met 7 stemmen bij 4 onthoudingen aangenomen.

Artikel 18

Omwille van de privacy wil mevrouw *Vera Van der Borgh* vernemen wie de gecodeerde persoonsgegevens en gegevens over verantwoorde hulp- en dienstverlening zal bestuderen.

Artikel 18 wordt met 7 stemmen bij 4 onthoudingen aangenomen.

Artikel 19 tot en met 24

De artikelen 19 tot en met 24 worden zonder opmerkingen met 7 stemmen bij 4 onthoudingen aangenomen.

IV.STEMMING

Het geamendeerde ontwerp van decreet wordt met 7 stemmen bij 4 onthoudingen aangenomen.

De verslaggever,

Anne Marie HOEBEKE

De voorzitter,

Luc MARTENS

TEKST AANGENOMEN DOOR DE COMMISSIE**HOOFDSTUK I**

Algemene bepalingen

Artikel 1

Dit decreet regelt een gemeenschapsaangelegenheid.

Artikel 2

In dit decreet wordt verstaan onder:

- 1° algemeen welzijnswerk: de psychosociale hulpen dienstverlening die ter beschikking staat van alle personen van wie de welzijnskansen bedreigd of verminderd worden ten gevolge van gebeurtenissen in de persoonlijke levenssfeer, problemen ten gevolge van gebeurtenissen in een context van criminaliteit of problemen van meervoudige kwetsbaarheid ten gevolge van een proces van sociale uitsluiting. Het algemeen welzijnswerk wordt gerealiseerd door centra voor teleonthaal en centra voor algemeen welzijnswerk of in het kader van projecten;
- 2° centrum: een centrum voor algemeen welzijnswerk of een centrum voor teleonthaal;
- 3° project: een bijzonder initiatief met een tijdelijk, vernieuwend en experimenteel karakter dat zich richt tot een specifieke doelgroep of op een bijzondere probleemsituatie met betrekking tot het algemeen welzijnswerk;
- 4° vrijwilliger: de natuurlijke persoon die op vrijwillige basis, onbezoldigd en in een gestructureerd verband zijn activiteiten uitvoert;
- 5° beroepskracht: de natuurlijke persoon die in een gestructureerd verband en onder toezicht bezoldigde activiteiten uitvoert;
- 6° gebruiker: een natuurlijke persoon die gebruik maakt van het algemeen welzijnswerk;
- 7° verantwoorde hulp- en dienstverlening: de hulpen dienstverlening die gebruikersgericht wordt verleend en voldoet aan de vereisten van doeltreffendheid, doelmatigheid, continuïteit en maatschappelijke aanvaardbaarheid;

8° registratie: de gecoördineerde en systematische kwantitatieve en kwalitatieve gegevensverzameling;

9° programmatie: het instrument om een evenwichtig gespreid aanbod van hulp- en dienstverlening te bepalen op basis van objectieve gegevens, onder meer over de bevolking en maatschappelijke probleemdomeninen;

10° subsidie-enveloppe: de financiële enveloppe die een erkend centrum jaarlijks krijgt om op een kwalitatieve manier een omschreven takenpakket uit te voeren en een bepaald volume tewerkstelling te realiseren.

HOOFDSTUK II

Missie, doelstellingen, taken en werkingsprincipes

AFDELING I

Missie

Artikel 3

Het algemeen welzijnswerk helpt de gebruikers zich persoonlijk en sociaal te ontplooiën, hun individuele en sociale rechten uit te oefenen, zodat ze een menswaardig leven kunnen leiden.

AFDELING II

Doelstellingen

Artikel 4

Het algemeen welzijnswerk heeft tot doel:

- 1° de toegankelijkheid van de maatschappelijke basisvoorzieningen en de gespecialiseerde zorgvoorzieningen te bevorderen en hun bereikbaarheid effectief te helpen realiseren;
- 2° problemen inzake sociale integratie en bevredigend persoonlijk functioneren te voorkomen;

3° oplossingen aan te bieden voor de problemen van de gebruikers.

AFDELING III

Taken

ONDERAFDELING I

Centra voor teleonthaal

Artikel 5

Elk centrum voor teleonthaal heeft tot taak:

- 1° op permanente basis hulpverlening, crisisopvang, informatie en advies te verstrekken via de telefoon of een ander elektronisch communicatiemiddel, met bijzondere aandacht voor zelfdodingspreventie;
- 2° zo nodig gericht door te verwijzen naar andere personen of diensten;
- 3° situaties te signaleren die een negatieve weerslag hebben op de integriteit, het welzijn en de ontplooiingskansen van personen en te wijzen op ontwikkelingen met betrekking tot de welzijnsbehoeften.

De Vlaamse Regering kan de taken, vermeld in het eerste lid, concretiseren of aanvullen.

ONDERAFDELING II

Centra voor algemeen welzijnswerk

Artikel 6

Een centrum voor algemeen welzijnswerk heeft de opdracht om vanuit een eenheid van beheer en beleid een gediversifieerde en verantwoorde hulp- en dienstverlening te organiseren die gericht is op het detecteren, voorkomen, verminderen, signaleren en oplossen van alle factoren die de welzijnskansen van personen, gezinnen of bevolkingsgroepen bedreigen of verminderen.

Artikel 7

§1. De centra voor algemeen welzijnswerk hebben drie kerntaken: algemene preventie, onthaal en psychosociale begeleiding.

§2. De algemene preventie omvat initiatieven die gericht zijn op het voorkomen, wegwerken of neutraliseren van factoren die systematisch hinderlijk zijn voor de gunstige ontplooiing van een grotere groep van personen, of op het bevorderen van factoren die de ontplooiing in de hand werken.

De Vlaamse Regering bepaalt de verschillende vormen van preventie en de voorwaarden waaraan ze moeten voldoen.

§3. Het onthaal omvat:

- 1° effectief zorgen voor een bereikbare en algemene opvang en een toegankelijke informatie- en adviesverlening;
- 2° de eerste opvang van personen verzorgen die in een materiële, sociale of psychosociale noodsituatie verkeren en hulp bieden aan personen die een bijzonder risico lopen in zo'n noodsituatie terecht te komen;
- 3° de vereiste informatie verstrekken en kennis en vaardigheden bijbrengen aan personen en bevolkingsgroepen zodat ze kunnen gebruikmaken van de algemene maatschappelijke voorzieningen om zich zo zelfstandig mogelijk te kunnen handhaven in de samenleving;
- 4° zo nodig verwijzen naar meer gespecialiseerde instellingen of personen, bij hen bemiddelen, met hen samenwerken, rekening houdend met zorg op maat.

Aan categorieën van gebruikers, die de Vlaamse Regering aanwijst, wordt aangepast onthaal aangeboden.

De Vlaamse Regering bepaalt nadere regels met betrekking tot het onthaal.

§4. De psychosociale begeleiding omvat:

- 1° de nodige begeleiding of partiële zorg, met de gepaste werkvormen en methodieken, aanbieden

aan personen met problemen als vermeld in artikel 2, 1°;

2° zorgen voor een passende nazorg van de begeleide personen.

De psychosociale begeleiding wordt prioritair aangeboden aan de personen en bevolkingsgroepen, vermeld in artikel 12.

De Vlaamse Regering bepaalt nader waarin de psychosociale begeleiding bestaat. Ze bepaalt de voorwaarden, de prioritaire doelgroepen en de reikwijdte van de psychosociale begeleiding.

AFDELING IV

Werkingsprincipes

Artikel 8

Het algemeen welzijnswerk is voor iedereen, zonder enige discriminatie, toegankelijk.

Artikel 9

Iedereen die met toepassing van dit decreet in contact komt met gebruikers, eerbiedigt hun ideologische, filosofische of godsdienstige overtuiging en is tot geheimhouding verplicht.

Artikel 10

De centra die aan gebruikers hulp- en dienstverlening aanbieden in het kader van problemen ten gevolge van gebeurtenissen als vermeld in artikel 2, 1°, verwerken persoonsgegevens en wisselen onder elkaar en met derden persoonsgegevens uit opdat aan die gebruikers verantwoorde hulp- en dienstverlening als geregeld bij of krachtens dit decreet, kan worden verstrekt en opdat de continuïteit van de hulp- en dienstverlening aan die gebruikers kan worden gegarandeerd. Die persoonsgegevens bevatten ook persoonsgegevens als vermeld in artikel 6, 7 en 8 van de wet van 8 december 1992 betreffende de bescherming van de persoonlijke levenssfeer ten opzichte van de verwerking van persoonsgegevens.

Met behoud van de toepassing van de verplichtingen en beperkingen die voortvloeien uit de wet van 8 december 1992 betreffende de bescherming van de

persoonlijke levenssfeer ten opzichte van de verwerking van persoonsgegevens of uit de regelgevingen van de sectoren, is die gegevensuitwisseling onderworpen aan de volgende voorwaarden:

1° de gegevensuitwisseling heeft alleen betrekking op gegevens die noodzakelijk zijn voor het algemeen welzijnswerk;

2° de gegevens worden alleen uitgewisseld in het belang van de gebruikers;

3° de derden met wie de gegevens worden uitgewisseld moeten betrokken zijn bij de hulp- en dienstverlening;

4° behoudens overmacht of dringende noodzaak, dient de gebruiker op wie de gegevens betrekking hebben, zijn geïnformeerde en volgehouden instemming te geven met de gegevensuitwisseling op de tijdstippen en wijze zoals bepaald door de Vlaamse Regering.

De Vlaamse Regering bepaalt nadere regels met betrekking tot de vorm waarin en de wijze waarop de persoonsgegevens worden verwerkt en uitgewisseld. Ze kan aanwijzen wie al of niet in aanmerking komt voor de uitwisseling van persoonsgegevens als derde, zoals bedoeld in het eerste lid en het tweede lid, 3°.

Artikel 11

De centra voeren een transparant beleid met betrekking tot de financiële bijdrage van de gebruiker in de hulp- en dienstverlening die ze bieden. De Vlaamse Regering kan, na overleg met de sector, de voorwaarden van die bijdrage bepalen.

Artikel 12

Elk centrum organiseert zich op een zodanige manier dat de meest kwetsbare personen en bevolkingsgroepen worden bereikt.

De Vlaamse Regering kan criteria voor de kwetsbaarheid bepalen die rekening houden met de kenmerken van de personen of groepen en van het hulpaanbod.

Artikel 13

Het algemeen welzijnswerk:

- 1° is door de betrokken personen gevraagd of aanvaard;
- 2° gaat gepaard met respect voor de persoonlijke levenssfeer van elke persoon;
- 3° doet maximaal een beroep op de medeverantwoordelijkheid van de persoon voor zijn welzijn;
- 4° stimuleert en ondersteunt maximaal de zelfredzaamheid van de persoon en zijn omgeving opdat hij zo autonoom mogelijk in de samenleving kan participeren;
- 5° vertrekt van een integrale benadering van de problematiek van de persoon en maakt daartoe gebruik van de meest geschikte sociale en psychosociale hulpverleningsvormen;
- 6° maakt gebruik van of verwijst door naar de minst ingrijpende dienst- of hulpverleningsvormen die mogelijk zijn om ten aanzien van de gestelde problematiek het gewenste effect te verkrijgen.

Artikel 14

De centra laten hun taken uitvoeren door beroepskrachten en vrijwilligers.

Artikel 15

De centra moeten voor de organisatie van hun hulp-aanbod:

- 1° onderling overleg plegen en samenwerken om de taakverdeling, de bereikbaarheid en de efficiëntie van hun werking te optimaliseren;
- 2° participeren in regionale initiatieven inzake overleg, dergelijke initiatieven zo nodig organiseren en samenwerken met andere relevante openbare en private voorzieningen waarbij de zorg voor complementariteit en samenwerking het uitgangspunt is.

De Vlaamse Regering kan de wijze van organisatie van het overleg en de samenwerking bepalen.

Artikel 16

De Vlaamse Regering kan initiatieven organiseren met het oog op intersectorale afstemming en beleidscoördinatie.

HOOFDSTUK III

Erkenning, subsidiëring, programmatie en registratie

Artikel 17

§1. De Vlaamse Regering erkent de centra en subsidieert ze binnen de perken van de begrotingskredieten. De bepalingen van hoofdstuk II gelden als erkennings- en subsidievoorwaarden met behoud van de toepassing van de bepalingen in §2 en §3.

§2. De Vlaamse Regering bepaalt de wijze waarop de centra opgericht moeten zijn om erkend te kunnen worden, evenals het werkgebied, de programmatie en de beleidsplanning van de centra.

De Vlaamse Regering kan aanvullende erkenningsvoorwaarden vastleggen met inachtneming van de bepalingen van hoofdstuk II. Ze bepaalt de erkenningsprocedure.

§3. De Vlaamse Regering bepaalt de regels voor de vaststelling en de toekenning van de subsidie-enveloppen van de centra, waarbij ze een onderscheid maakt tussen de centra voor teleonthaal en de centra voor algemeen welzijnswerk.

Bij het bepalen van de subsidie-enveloppe legt de Vlaamse Regering de volgende aspecten vast:

- 1° de te vervullen taken;
- 2° het te realiseren volume van tewerkstelling.

De Vlaamse Regering kan aanvullende subsidievoorwaarden vastleggen met inachtneming van de bepalingen van hoofdstuk II. Ze bepaalt de procedure voor de toekenning van de subsidie-enveloppen.

§4. De Vlaamse Regering kan voor de centra in het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad specifieke regels vaststellen voor de programmatie, het werkgebied, de erkenning en de subsidiëring.

Artikel 18

Het algemeen welzijnswerk wordt in een registratie opgenomen. Om het hulpaanbod van het algemeen welzijnswerk systematisch vraaggericht te kunnen bijsturen, bezorgen de centra gecodeerde persoonsgegevens en gegevens over verantwoorde hulp- en dienstverlening aan de Vlaamse overheid.

De Vlaamse Regering bepaalt welke gegevens worden bezorgd en de vorm waarin dat gebeurt, alsook de wijze waarop en de periodiciteit waarmee de gegevens worden bezorgd. Ze bepaalt tevens de wijze waarop de gegevens worden gecodeerd.

HOOFDSTUK IV

Projecten en ondersteuning

Artikel 19

De Vlaamse Regering kan, onder de voorwaarden die ze bepaalt en binnen de perken van de begrotingskredieten, een subsidie verlenen voor projecten.

De Vlaamse Regering kan, onder de voorwaarden die ze bepaalt en binnen de perken van de begrotingskredieten, een subsidie verlenen aan een of meer organisaties die ondersteunende of dienstverlenende taken verrichten voor de centra.

HOOFDSTUK V

Toezicht

Artikel 20

§1. De Vlaamse Regering organiseert het toezicht op de centra die erkend zijn of die een erkenning hebben aangevraagd.

De ambtenaren die met het toezicht belast zijn, hebben het recht elk centrum als vermeld in het eerste lid, te bezoeken. De centra stellen aan die ambtenaren alle gegevens ter beschikking die voor het toezicht noodzakelijk zijn. Ze staan die ambtenaren toe om ter plaatse de naleving van de bepalingen van dit decreet en zijn uitvoeringsbesluiten te verifiëren en alle stappen te ondernemen die daarvoor nodig zijn.

Van hun vaststellingen maken de ambtenaren, vermeld in het tweede lid, een verslag op. Het verslag heeft bewijskracht tot het tegenbewijs. Van het verslag wordt een afschrift gestuurd naar het centrum in kwestie.

§2. De Vlaamse Regering bepaalt de regels voor de wijziging van de erkenning, evenals voor de intrekking van de erkenning als de centra de erkennings-

voorwaarden niet naleven of niet meewerken aan de uitoefening van het toezicht.

Ze kan regels bepalen betreffende de vermindering of de terugvordering van de subsidie-enveloppen als de centra de subsidievoorwaarden niet naleven of niet meewerken aan de uitoefening van het toezicht.

HOOFDSTUK VI

Wijzigingsbepalingen

Artikel 21

In artikel 4, §1, eerste lid, van het decreet van 7 mei 2004 betreffende de integrale jeugdhulp, gewijzigd bij het decreet van 30 maart 2007, wordt punt 5° vervangen door wat volgt:

“5° het decreet van [...] betreffende het algemeen welzijnswerk;”.

HOOFDSTUK VII

Slotbepalingen

Artikel 22

Het decreet van 19 december 1997 betreffende het algemeen welzijnswerk wordt opgeheven.

Artikel 23

De Vlaamse Regering bepaalt de overgangsmaatregelen voor de centra voor algemeen welzijnswerk, vermeld in het decreet van 19 december 1997 betreffende het algemeen welzijnswerk, die op de datum van de inwerkingtreding van dit decreet erkend zijn of een erkenning hebben aangevraagd.

Artikel 24

De Vlaamse Regering bepaalt de datum waarop dit decreet in werking treedt.